

milie. Modtag her, kære Venner, en Velkomsthilsen fra os gennem Danskerens Spalter.

Med Hensyn til Landet heromkring kan det siges kort og godt, at Markerne er righoldige og giver mange Fod. Vi har dog i Aar haft en særdeles god Høst, hvilket ogsaa kom vor Kirkegæld til Gode, da der nemlig ved vor Høstfest i Okt. kom ind over \$500. Gælden beløber sig nu blot til et Tusinde Dollars.

Taksigelsesdagen talte Pastor Hansen i Tilknytning til Es. 12. Kap. Grundtanken i hans Prædiken var det første Vers. aMn betonedes særlig dette, at kun den, som i Sandhed forstod, hvad det vilde sige, at Guds Vrede var afvendt, havde lært at takke Gud.

Vi havde da Møde igen om Aftenen med et godt Program af de unge, og derefter dansk Smørrebrød og Kaffe i Kirkens Under-sal, ved hvilken Lejlighed Menighedens Kasserer, Peter Jensen, paa Menighedens Vegne, overrakte Pastor og Mrs. Karl M. Hansen en check paa \$325

som en Gave til Hjælp for en Automobil. Pastor Hansen takkede med den Følelse, vi har ikke fortjent det.

Lad mig slutte med Ønsket om glædelig Jul og et godt og vel-signet Nytaar til Søstermenigheder og Venner ud over Samfundet.

Korr. Danmarks Korrespondance.

Kbhvn., Nov., 1919. Arbejdslønnen.

For Tiden kører Svikmøllen, og der er Bras paa den; hver Uge presses Arbejdslønnen i Vejret saa i et, saa i et andet Fag, og samtidig stiger Varepriserne. Og vi, der skal betale baade Differencen i den stigende Arbejds-løn og Varefordyrelsen, vi er rigtig godt farnede. Og vi glæder os vældigt til 1920, da Rode-mesteren skal presentere os de nye Skatters Blanketter, om hvis Paalydende jeg nylig har skrevet lidt.

Hvorledes det skal ende er ikke til at se. For at det hele styrtter sammen med et Knald er givet. Og Knalet er vistnok ikke saa langt borte, som nogle tror. Antagelig bliver Arbejds-giverne foreløbig dog ved at fire overfor Arbejdernes til Tider ganske urimelige Lønkrav, men det bliver ikke ved. Naar først vi har haft Valg til Rigsdagen, og et andet Parti end det nuværende kommer til Roret, saa sadler Arbejdsgiverne vistnok om. Det kan jo simpelthen heller ikke holde, men desværre for Arbejderne kan de ikke se det; de kræver og kræver, vedholdende og naivt som Børn, og de ser ikke, at det er deres eget Forderv, de stiller henimod. For der kommer en Dag, da de maa gaa i Virksomhed til betydeligt ringere Lønninger, end de nu oppebærer og er misforståede med.

Arbejdsgiverne har opgjort Stigningen i Lønnen fra 1914 til April Kvartal 1919; Tallene omfatter 60,000 Arbejdere i 1914 og ca. 95,000 i April 1919. Af denne Opgørelse fremgaar det, at københavnske faglærte Arbejdere er gaaet frem fra 67 Øre i 1914 til 167 Øre i Aar i Time-løn — altsaa en Stigning paa omtrent 150%; de ikkefaglærte Folk er gaaet op fra 47½ Øre til 135¼ Øre i Timen eller med 184,6%. Overhovedet er det Tidens Løsen, at Mennesker, der har lært og ofret Penge paa deres Uddannelse, skal stilles forholdsvis ringere end dem, der intet har lært og kun virker i Kraft af deres Næver — dem, som man vel efterhaanden finder Udveje paa det mekaniske Omraade til at erstatte.

De kvindelige københavnske Arbejdere Løn er steget fra 32½ Ø. i 1914 til 81 Øre i Timen i 1919, altsaa med 150%, og i Provin-sen er de endda gaaet frem med over 187%, nemlig fra en Time-løn af ca 25 Øre til ca. 74 Øre; ogsaa Provinsens ikke faglærte Arbejdere er gaaet forholdsvis stærkere frem nemlig fra ca. 41

Øre Timen til 117 Øre til med næsten 192%!

Tager man Hovedstadens og Provinsens Arbejdere under eet, ses det, at Gennemsnitstempe-len i de fem Aar er steget: For vore faglærte til 152 Øre (148,8%), for ikke-faglærte til 125 Øre (ca. 175%).

Og saa maa man endda til disse Tal lægge 25 a 30%, hvor-med Lønniveauet er hevet siden April ved de i Sommerens Løb indgaaede nye Overenskomster paa det urolige Arbejdsmarked.

Højere Løn — kortere Arbejds-tid er jo Løsenet Verden over. Men det bliver vistnok et noget kostbart Løsen!

Edward Spore. Watsonville, Calif.

Idet Mrs. P. H. Schmidt sender Abonnetspenge for Danske-sal, beder hun om Plads for føl-gende i Bladet:

Fredag den 15. August hen-sov stille og rolig i Troen paa M. Hansen en check paa \$325 som en Gave til Hjælp for en Automobil. Pastor Hansen takkede med den Følelse, vi har ikke fortjent det.

For mange Aar siden, mens Jens Andersen med Familie boede i Dakota Co., Nebr., var Red. kendt med dem. Den afdøde var ogsaa Moder til Mrs. Hillerup Jørgensen, som i flere Aar har boet her i Blair. Vor hjertelige Sym-pati med de sørgende.

Racine, Wisconsin.

Det vil maaske interessere en eller anden af dette Blads Læ-sere at høre lidt om, hvorledes vi har det i Immanuel's Menig-hed her i Racine. Jo, til Trods for Vanskeligheder, af hvilke nogle rimeligvis er særegne for os, gaar det med Arbejdet, som i de andre Menigheder, jævnt og godt. Kirkebesøget, især ved Højmesse og gudstjenesterne paa Herrens Dag, er i Almindelighed meget opmuntrende, og der er ogsaa nu og da Vidnesbyrd om, at Ordet bærer Frugt. Der er, saavidt jeg kan skønne, et godt Forhold mellem Menigheden og dens Præstefolk. Dette Forhold gav sig smukt tilkende ved vort 25 Aars Præstebileum i Sep-tember Maaned. Ved denne Lej-lighed havde Menigheden, uden vi anede det allermindeste derom, arrangeret en prægtig Fest for os i Kirkens Krypt. Den hygge-lige Aften blev tilbragt med Tale og Sang, og der blev tillige ved Menighedens Formand over-rakt os et kostbart Kaffesæt af Sølv samt andre pæne Gaver, hvilke vi er Vennerne meget taknemmelige for. Paa Grund af Dyrtiden blev det desforuden ved et Menighedsmøde for nogle Uger siden vedtaget at forøge Præstelønnen med \$160 for næ-ste Aar. Denne Paaskønnelse, er vi, da Menigheden et Par Gange før har givet os Lønningstillæg, og intet Krav for denne Hand-ling fra vor Side havde gjort sig gældende, saa meget mere glade ved.

Vi havde sidste Maaned vel-søgt af et Par af Samfundets be- kendte Præster, der hver paa sin Maade udførte et stort Ar-bejde iblandt os. Den ene af dis-se var Pastor A. C. Weismann fra Chicago. Han prædikede Søn-dagen den 16. November to Gan-ge for os her i Immanuel's Kir-ke og optog ved samme Lejlighed til Pensionsfondet en Subskrip-tion, som i alt beløb sig til \$1000. Det var adskillige af os kørt at

se og høre Pastor Weismann, og jeg forstaa ogsaa, at han selv var udfordret med det finan-cielle Udbytte af sit Besøg, og derfor gik det ham ved Afrejsen ligesom Kammersvenden, der om-tales i Ap. G. 8, 39; „Thi han drog sin Vej med Glæde.“

I Dagene fra d. 19. til 23. No- vember havde vi et rigt og dejligt Missionsmøde, ved hvilket Pastor Carl Wilhelmson fra Kansas Stiy med stor Naade prædikede Guds Ord. Dette Missionsmøde var vist-nok det bedst besøgte, osv vi nogen Sinde har haft; thi Kir-ken var saa at sige hver Gang overfyldt af Folk, og ved Slut-ningsmødet om Søndag Aften, da ogsaa mange fra vore andre Menigheder strømmede til, sag-des der, at flere maatte gaa Hjem igen, fordi der ikke var Plads. Det er vor Overbevisning, at dette Missionsmøde var en Hjælp og Velsignelse for ad-skillige Mennesker her i Racine. Gud lade fremdeles Arbejdet lyk-kes og give sit Folk her og alle Vegne en „glædelig Jul!“

Den 5. December 1919. M. O. Block.

Søndagsskolelæreren.

Paa Grund af en Forandring i Dagens Program under Kreds-mødet i Easton, Calif., var flere af Menighedens Søndagsskole-lærere forhindret i at være til-stede, da nedenstaaende Fore-drag blev holdt, hvorfor jeg blev anmodet om at indsende det til et af vore Blade. Maaske det ogsaa kan være af Interesse for en og anden af Bladets øv-rige Læsere at sysle lidt med disse Tanker om, hvad en Søn-dagsskolelærer bl. a. bør være klar over.

Naar Emnet var opgivet som ovenfor, vil det rimeligvis ikke sige, at den kvindelige Med-arbejder sættes ud af Betragtning.

Vi er sikkert enige om, at det har vi hverken Lyst til eller Raad til. Søndagsskolelæreren er jo i Grunden noget af en Moders Gerning, og for saa vidt maa jo den kvindelige Medarbejder an-ses som den bedst skikkede. Selv den yngste blandt disse kan jo møde med megen Livs-erfaring. Hun har jo opdraget sine Dukk, maaske holdt Søn-dagsskole for dem — jeg var en Gang Vidne til, at en lille Københavnerinde døbte en af sine — og siden blev hun maa-ske Moderens Medarbejder i Opdragelsen af de mindre Børn i Hjemmet.

Naar her derfor er Tale om Søndagsskolelæreren, da gælder det baade ham og hende, som har med Søndagsskolelæreren at gøre.

Jeg mener nu ogsaa, at man ikke behøver at ulejlig sig med to eller tre Ord, hvor et kan klare det samme.

Det er vel ingen Fejl, hvis man vil udtrykke sig f. Eks. saaledes: Den, som underviser i Søndagsskolen, „han eller hun“ skal vide det og det. Men vor Herre Jesus lærte os ikke det; han sagde ikke: Hvo, som tror, om „han eller hun“ end dør, skal „han eller hun“ dog leve. Derfor er det heller ingen Fejl, at Emnet er opgivet som Søn-dagsskolelæreren, og man vil for-staa, at hvad her siges om ham, det gælder ogsaa Søndagsskole-læreren. Og det, jeg saa ellers har tænkt mig at sige, er, nogle Ting, en Søndagsskolelærer bør være klar over blandt andet:

1. En af de Lærere, som var de første til at undervise i den nye Pagts Menighed, skriver paa egne og sine Medarbejderes Veg-ne: „Vi vide, at vi er af Gud, og den ganske Verden ligger i det onde.“ Det er noget, som ogsaa enhver Søndagsskolelærer bør være klar over. Kristus alene er Midleren, og hans Ord er „Aand og Liv“; selv om den, der underviser i Ordet, er aandelig død og ikke ved sig at være af Gud. Men lad os kun heller ikke nægte eller fortie, at det kan være af overmaade stor Betydning ikke

alene for Søndagsskolelæreren, men ogsaa for dem, han underviser, naar det kan mærkes paa ham, at han „kender Frydesangen.“ Og med Hensyn til Verden, ja da sidder han vel ikke som den, der skal dømme Verden; men han bør jo dog baade vide og lade sig forstaa med, at Verden ligger, som den ligger. Hvor-ledes skal han ellers kunne hjælp-e Børnene imod den Verden, som ligger og lurer paa dem for ved første Lejlighed at over-liste og overrumple dem?

2. Dernæst bør en Søndags-skolelærer være klar over, at den Gerning forøger et Menneskes An-svar. Naar det hedder i Jakobs Brev: „Ikke mange af eder blive Lærere vidende, at vi skulle faa større Ansvar,“ da gælder dette ogsaa Lærere i Søndagsskolen. At det paa samme Tid er en ær-værdig Bestilling, maa man ger-ne vide; men ingen bør tiltage sig selv den Ære; man bør i hvert Tilfælde ikke haste ind i den Bestilling for at faa Ære af Mennesker. Ansvarret som følger med, bør enhver betænke.

For mange Aar siden var der en ung og ikke særlig alvorlig Mand, der tog min Klasse, en Søndag jeg var borte. Han mente nok at have erobret den; thi næste Søndag kappedes han hen paa min Plads og var ikke meget villig til at overlade den til mig, hvilket han dog maatte, da jeg ikke antog, at han var klar hverken over sig selv, el-ler over hvad han gik ind til. En hel anden Sag, antager jeg, det var, da en ældre troende Kvinde en Gang kom og spurgte mig, om hun ikke kunde faa en Bestilling som Lærer i Søn-dagsskolen. Hun havde ogsaa den Frimodighed en Tid derefter at indbyde mig som Tilhører, me-dens hun underviste sin Klasse i et Stykke af Pastoralbrevene, hvor der taltes særlig om, hvor-dan en Præst bør være, hvil-ke hun kom meget bedre fra, end hun følte det, medens det stod paa, og paastod, da det var forbi. Derfor mener jeg ikke, at det altid bør anses, som et ondt Varsel, naar nogen tilby-der sin Tjeneste som Søndags-skolelærer. Men hvorledes det nu forholder sig med denne Si-de af Sagen, saa bør man vide, at det forsøger ens Ansvar baade i Henseende til, hvad der læres, og hvad der leves.

3. Fremdeles maa Søndagssko-lelæreren være klar over, hvad der er det egentlige Maal. Som Regel har vi kun lidt Tid, og derfor gælder det jo saa meget mere om at være klar over, og have Opmarksomheden stadig vendt imod selve Maa-let. Men den knapt tilmaalte Tid kan netop være en Fare for, at man faar saa travlt med Maa-der og Midler, at selve Maalet næsten bliver borte for en. Og det er maaske ikke helt utæn-keligt, at en eller anden aldrig var bleven klar over, hvad der var det egentlige Maal var.

„Gør dem til mine Disciple,“ har Jesus sagt. Søndagsskolelæ-ren skal gøre Børnene til Her-rens Disciple, til troende Men-nesker, hvem det „frem for alt ligger paa Hjerte, at de maa være og blive Guds kære Børn, der lever ham til Velbehag og i hans Samfund bliver salige.“

I Almindelighed er vore Søn-dagsskolelærere jo allerede ved Daaben blevet Jesu Disciple, før de kommer i Søndagsskolen. Men der findes jo dog Undtagelser, og da maa en Søndagsskolelærer ogsaa i saadanne Tilfælde være klar over sin Pligt. En af vore Søndagsskolelærere fandt ud, at en Del af hans Klasse ikke var døbt, og da han talte med deres Forældre derom, fandt han, at Moderen til disse Børn heller ikke var døbt. Ved yderligere Omgang med den Familie vakttes Trangen til Daab. Præsten blev hentet, og alle blev gjort til Jesu Disciple ved at døbes. Nu er Familien Medlemmer af vor Menighed. Lad mig ogsaa næv-ne, at forleden stod en af vor Menigheds Kvinder overfor et døende Barn i et reformert Hjem.

Hun tilraadede at faa det døende Barn døbt, og da det snart viste sig, at der ikke var Tid til at gaa Bud efter Præst, døbte hun det i Faderens, Sønnens og Hel-ligaandens Navn. En Søndags-skolelærer maa være klar over, at han er Medarbejder i en Kir-ke, hvor vi tror Herrens Befal-ing om at gøre Folk til hans Disciple „ved at døbe dem.“

Men i Almindelighed er det blot det andet Middel, Søndags-skolelæreren har med at gøre, naar han skal arbejde paa at faa gjort Børnene til Jesu Disciple. Og det er jo dette: „Lær dem at holde alt det, jeg har befalet.“ Lær dem at holde det er Midlet, hvorved Maa-let skal opnaas. Vi maa lægge Vægten just paa at holde. Der er vist mange, som har sluppet dette Ord ud af Sæt-ningen, saa de har kun dette igen: Lær dem! lær dem alt muligt! lær dem saameget og lær dem det saa godt, som det paa nogen Maade lader sig gøre! Men dermed har man jo baade forvandsket Herrens Ord og vir-kelig tabt Maalet af Sigte.

Søndagsskolelæreren skal alt-saa gøre Børnene til Jesu Disci-ple, til troende Mennesker. Der-om kunde være meget, meget mere at sige, men Tiden er ikke til det. Blot lad os spørge: Hvem er dertil dygtig? Ingen i eller af sig selv, men han, som befaler det, vil arbejde med af „al Magt“. Og ellers kan det ogsaa siges: Den er bedst skik-ke, som selv er en Jesu Discipel i Færd med sin videre Uddan-nelse i hans Skole med at høre og tro og gøre efter det Her-ren har befalet. Thi med hans Ord vil da følge det Tegn, som er saa nødvendigt, naar Børnene skal lære at holde alt, hvad Je-sus har befalet. Søndagsskolelæ-rerens Liv vil vidne for dem: Saaledes skal I bære eder ad at holde Herrens Befalinger.

4. Endelig bør en Søndags-skolelærer da ogsaa være klar over, hvad han skal have i Løn. Ellers kan han gerne gaa hen og „lade Hænderne synke.“ Der er for det første „Verdens Løn“. Søndagsskolelæreren ved nok, hvad den er. Men hvis han ikke er forberedt paa at faa den, saa kan han jo gerne ned-lægge sit Embede, saasnart den-nes Verdens Fyrste lader en af sine Undersaatter yde ham de reglementerte Utak. Ja, det hændte vel ogsaa, at Slangen, som bedrog Eva, fik narret et eller andet Guds Barn til at ud-betale den omtalte Læreren.

Saa er der, hvad jeg vil kalde den paulinske Løn. Maaske Søn-dagsskolelæreren aldrig har tænkt rigtig over den. Peter og de andre Apostle fik Pengeløn, de levede af Evangeliet. Men hvad er min Løn? spurgte Paulus. Og han svarer selv: „At jeg, idet jeg prædiker, kan fremsætte Evan-geliet uden Bekostning.“ En af mine Bysbørn blev greben af Kristus saa alvorligt, at han solgte sin lille Herregaard, le-vede af Pengene og arbejdede gratis i Guds Riges strengeste Tjeneste. Men da hans Penge omsider slap op, var det hans Sorg, at nu kunde han ikke længer arbejde uden Bekostning for Missionen. Han forstod at vurdere den paulinske Løn. Og en Præst i vor Kirke, som maa „leve af Evangeliet“, saa hvert Medlem af hans Menighed er hans Arbejds-giver, der bestemmer og yder til hans Løn, kan godt af Hjertet ønske sine Med-arbejdere i Søndagsskolen til Lykke med, at de kan fremsætte deres Undervisning uden Bekost-ning for dem, de underviser.

Lad mig ogsaa nævne den Løn, som Menighederne skylder alle deres Forstandere og Lærere. Thi den har Søndagsskolefor-standeren og Søndagsskolelæ-ren ogsaa Del i. Gud selv har bestemt den Løn, og vi har hel-ler ikke noget at gøre med at indkræve den. Det maa overla-des til Guds Aand. Den bestaar deri, at man skal holde dem „dobbelt Ære værd“ og agte dem „højlig i Kærlighed for deres Gernings Skyld“. Alle Guds

Børn ved, at Guds Ord har til-kendt dem, som „arbejder i Tale og Lærdom“, den Løn, og alle, som drives af Guds Aand — og det gør jo Guds Børn — skal ogsaa nok betale saa meget af den Løn, som de har Raad til.

Og selve Arbejdet lønner sig jo. Det lønner sig at arbejde med disse velsignede Sandheder til Salighed. Guds Ord ligner Evangeliets Lærere ved „Oksen, som tærsker“. Og den som atter og atter tærsker de velsignede Sandheder igennem med Bør-ne, maa jo da blive mere og mere fortrolig med Sandheden til Sa-lighed. Og der blev da altid nogen Frugt, som en Søndags-skolelærer har Lov at glæde sig ved. En og anden af hans Klasse bevarede Ordet i Hjertet, blev i sin Daabsagt, og bevarede ogsaa sin Lærers i taknemlig Erin-dring alle sine Dage. En er maaske allerede paa Lærerstolen i en Søndagsskole, en anden paa Præsteskolebænken, en tredje er maaske allerede en kær troende Præst. Og hvorfor ikke vente store Ting af Gud, alle dem i Himlen, som vi har undervist om Vejen til Himlen. Thi der kommer saa Gud selv med sin Løn, den endelige Afregning. Det gælder ogsaa Søndagsskole-læreren, at „en Krone skal han paa dit Hoved sætte“, og nu kommer ogsaa Opfyldelsen af Daniel 12, 3 samt Svar paa Spørgsmaalet: „Will there be any stars in my crown?“ Der-for bør alle troende og tro Søn-dagsskolelærere være frimodige og ikke lade Hænderne synke; thi, som Herren siger, saa er der, „Løn for eders Gerning.“ Eugene, Oregon, den 2. Dec. 1919 P. P. Thoreby.

Ten Years near the German Frontier

The Fascinating Story of an American Diplomat's Ten Years in the "Listening Gallery of Europe." By Maurice Francis Egan. Former Minister to the Court of Denmark. Price \$3.00 net. Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

DEN UNGE MAND.

I denne Samling af 8 Foredrag har Olfert Ricard, Gunnar Engberg, Knud Hee Andersen, Provst Fenger, John Nordentoft og andre velkendte Mænd behandlet Emner som: Den unge Mands Le-geme, hans Hjem, Omgang, Læs-ning, Fremtid, Religion, m. m. Foredragene er holdt i K. F. U. M.s Festsal i København i Vin-teren 1918. De er interessante og letfattede i Stil og enhver vaagen ung Mand vil læse dem med Glæde og Udbytte. En pas-sende Gavebog til unge Mænd. Pris \$1.20. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Ægte Komfort, hvis De forlanger og erholder Mayer Martha Washington Komfort Sko Bevar Dem for Efterligning So efter Handelsmærket paa Saalen. F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis. HONORABLE